

CHUYỆN BÂY GIỜ

MỚI KỂ

Lời nói đầu:

Đây là câu chuyện có thật một trăm phần trăm dựa theo lời kể của người trong cuộc và đặc biệt là lời kể của nhân vật chính. Vô cùng cáo lỗi những người cung cấp thông tin vì tôi đã sử dụng tên thật trong truyện ngắn: CHUYỆN BÂY GIỜ MỚI KỂ.

Chuyện kể rằng ...

Mùa thu năm 1984,

Tôi đó về tới nhà là Dũng ngã lăn ra giường, đôi chân ê ẩm, mới đá banh với tụi lớp 10A9 hồi chiều mà. Dũng tính ngủ luôn nhưng nằm được một chút thì thấy bụng đói cồn cào nên ráng ngồi dậy, xuống bếp lục cơm nguội ăn.

Ăn xong tự nhiên tỉnh ngủ hẳn ra, chắc tại qua cơn buồn ngủ rồi. Không ngủ được, Dũng nằm suy nghĩ miên man: cái lớp gì đâu mà toàn là con gái, tụi con trai không đủ người để lập một đội bóng đá, phải nhờ một đứa bên 10A11 sang giữ gôn giúp. Nhưng được cái là tụi con gái 10A10 nhiệt tình lắm, cả nhóm hùn tiền mua một trái banh tặng tụi con trai. Đã vậy hồi chiều này còn ở lại đông đủ để cổ vũ và la thật to như những fan hâm mộ thứ thiệt. May mà bọn con trai 10A10 thắng 10A9 với tỉ số 3-2 chứ nếu không thì có phải là ê mặt lắm không ta? ... khò khò khò ...

Sáng hôm sau, tiết thể dục là tiết đầu tiên của lớp Dũng. Sau khi làm cho cả lớp giãn gân giãn cốt bằng những bài tập thể dục, thầy giáo tổ chức cho cả lớp chơi trò gọi tên. Rất đơn giản, một người được chọn lên trước lớp, đứng quay lưng lại, ở bên dưới một người nào đó gọi tên, người đứng ở trên phải nghe cho ra. Thầy chọn ngay Sơn - bạn ngồi kế bên Dũng. Ở phía dưới nhỏ Tú bịt mũi lại gọi tên Sơn nhưng Sơn không nghe, Tú gọi lại lần nữa. Thấy Tú bịt mũi tức cười quá, nhỏ Nhi ngồi cạnh Tú cứ cười khúc khích làm Tú cũng muốn cười theo. Sơn quay lại, thấy cái mặt không nhin được cười của Tú nên đoán ra ngay. Cả lớp được một phen cười bê bụng.

Tiết học cuối ngày hôm đó là tiết học Anh Văn. Vừa bước vào lớp, cô giáo đã bảo: "Các em lấy giấy ra làm bài kiểm tra một tiết". Dũng giật thót người, chết rồi cô giáo dặn tuần trước mà Dũng quên chưa xem lại bài.

Mười lăm phút trôi qua . . . Dũng làm hết phần một. Dũng lấy chân đá vào chân Sơn, Sơn liếc qua, Dũng hỏi:

- Làm được phần hai hông?
- Hông được – Sơn đáp khẽ.
- Vậy sao bây giờ? – Dũng nhăn mặt.

- Hồi nhỏ Tú đi – Sơn xúi.

- Sao mà y hổng hỏi?

- Tao hỏi hoài, sợ nhỏ không trả lời nữa –
Sơn lâu bầu.

- Các em im lặng làm bài nha - Tiếng cô
giáo nhắc làm Dũng không dám nói nữa,
giả bộ cúi xuống tiếp tục hí hoáy vào
trang giấy trắng.

Mười phút nữa trôi qua . . . Sơn lấy cây
thước khều tay Dũng: "Làm được chưa?".
Dũng lắc đầu. Bí quá, Sơn và Dũng cùng
quay ra phía sau kêu nhỏ nhỏ: "Tu, Tú"

Chưa kịp nói thêm câu nào, ai dè nhỏ Tú
dễ thương ghê, vừa làm bài, nhỏ vừa mở
luôn bài làm cho Dũng với Sơn liếc ra sau
chép vô luôn. Hú hồn.

.....

Mùa hè năm 1985,

Còn chưa đầy tháng nữa là nghỉ hè rồi.
Mới đó mà một năm trôi qua nhanh quá.
Tự nhiên Dũng thấy ê ê cái tay, chắc tại
hồi chiều Dũng phải đàn cho tụi con gái
trong lớp hát chuẩn bị cho buổi văn nghệ
cuối năm. Cũng tại nhỏ Như hết trơn,
Dũng đã bảo với cả lớp là không biết đàn,
vậy mà nhỏ Như lại tuyên bố: "Như đã
thấy Dũng đàn khi đi ngang nhà Dũng".
Tức thì tức vậy thôi chứ Dũng cũng thích
đàn cho tụi con gái hát lắm. Nhưng bây
giờ tay hơi ê làm sao viết lưu bút cho nhỏ
Trâm đây. Cô nàng này hay mắc cỡ lắm,
ai nói tới thì nhỏ đỏ mặt liền hà. Nhỏ đưa
lưu bút hồi chiều hôm qua mà Dũng làm
biếng chưa viết. Thôi để sáng mai đưa
Thành viết trước vậy.

Hai hôm sau Trâm nhận lại quyển lưu bút
với một cành hoa mắc cỡ ép bên trong.

.....

Hai mươi ba năm sau.

Mùa hè năm 2008,

Một buổi tối, Dũng ngồi trước máy vi
tính trong một ngôi nhà ở Tennessee.
Dũng đang check mail và ôn lại chuyện
xưa với đám bạn bè ngày cũ. Bao nhiêu
kỷ niệm tràn về khiến Dũng bất giác mỉm
cười một mình.

- Anh chat với ai mà vui thế? – Vợ Dũng
vừa mở cửa bước vô phòng đã hỏi.

- Với bạn cũ – Dũng trả lời.

- Khuya rồi đi ngủ đi anh.

- Ừ! thì ngủ - Dũng ậm ừ.

Dũng tắt máy tính rồi leo lên giường. Đạo
này kỳ lắm, hề nghĩ đến cái gì trước khi đi
ngủ thì khi ngủ Dũng thường mơ thấy cái
đó. Chắc đêm nay lại mơ thấy nhành hoa
mắc cỡ mất thôi ...

Tố Uyên

